

დროება

უანი განცხადებისა

დიდი ხანია, ახლაც 1 კმ. ქვემოთ ჩაწერულია
 ხალხი ნახევარი კმ., ნეკულეობისათვის სურვილი
 მე შერი.

თუ ხალხობა მათთვის დედამისი ვაჟობის
 და შეამოკლებს დასახლებად გამოვყავნილ წერილებს. და
 უქველვე წერილს დედამისი უფროსი ვაჟობისთვის
 გეტყვით.

განცხადებისათვის ქართულს, დედას და სხვ
 ვებრძვით.

ქუთაისში განცხადება მადგება ქალბატონის წინას
 დახმად.

გამოდის ყოველ-დღე (შაბათს გარდა)

ცალკეონი „დროებას“ დასერიდება.

რედაქცია

„დროებას“ პრინციპული, ავტორული და რედაქციური
 ხელის-მოქმედი
 რედაქცია თბილისში „დროებას“ რედაქციისა, ქუ-
 თაისში ჭავჭავაძის (ბერძენის) წიგნის მაღაზიისა, ვარძი-
 ლის რედაქციისა და რედაქცია: ВЪ ТИФЛИСЬ, ВЪ РЕДАК-
 ЦИИ „ДРОЕБА“.

„დროებას“ უანი:

ქუთაისი . . . 9 მან. } ხაშის თვისა . . . 3 მან.
 თბილისი . . . 5 მან. } კართის თვისა . . . 1 მან.

„დროება“

პრინციპული ავტორული და რედაქციური ხელის-მოქმედი
 რედაქცია თბილისში „დროებას“ რედაქციისა, ქუ-
 თაისში ჭავჭავაძის (ბერძენის) წიგნის მაღაზიისა, ვარძი-
 ლის რედაქციისა და რედაქცია: ВЪ ТИФЛИСЬ, ВЪ РЕДАК-
 ЦИИ „ДРОЕБА“.

აწარმოების თეატრში
 დღეს, პარასკევს, 16 აპრილს
 ბენეფისი
 ქ. ანდრეიკოვიჩისა
 ქართული დრამატული დასის არტის-
 ტებისაგან წარმოდგენილი იქნება:

I

თავარ

გათონიშვილი
 ისტორიული დრამა 5 მოქმედებად.
 მანთაცხელობა ახალი, საკუთრივ
 ისტორიული დრამებისთვის მომზა-
 დებული.

II

ლეპური და დავლური.
 ბოლოები ისყიდება თეატრის კასნაში.
 დასაწყისი 8 საათზე.

ბელგრადა

(„საღვთა-მარის ტელეგრაფის სააგენტოსათვის“)
 კაპიტან-პრეზიდენტი, 14 აპრილს. „მშაბ-
 თობის მოამბეში“ დაბეჭდილია:
 გლეხებს უფლება მიეცათ, რომ უძნავე
 მშობლების ნასყიდობის შინაგან, თუ
 სასამსონოზე მეტს მამულს ან ჭეი-
 ლულაგან, შეკრან შინა-და-შინ საფე-
 ლეობა.

დროებისა ფელტონი, 16 აპრილი

ალი და კვამლი

(სათაგნი)
 ალსა წმინდასა, ნათელსა
 მარს სქელი კვამლი ჰბურავდა;
 ბულა-ქვარტლიანი და მყარლი
 მის მიდამოსა ჰბურავდა.

ალმა კვამლს უთხრა:—რაა რომ
 ამდევნიხარ მტრულათო
 და რასაც ნათელს მივაფენ,
 სცილობ დაჰფარო სრულადო?
 ალმა მიუგო:—მე რა ვქნა?
 მის არის ბედის - წერაო,
 რომელმანც შენთან გამომჭრა,
 შენწედლე დამაკერაო!

და ჩემი დანიშნულებაც
 მის არის, შე სულელოო,
 რომ შენი წმინდა ნათელი
 როგორმე დაეხანელოო!

ალმა კაცის დიდება,
 ძემლი მტრობა და შურია,

ლის საზოგადოების განცხადებაში
 და ამისთვის არაფერი ხარჯი (გაშ-
 ლინები) არ უნდა გადახდებოდნ.

სამხედრო სამინისტრომ აცხადებ
 ქალაქის გამკვობას, რომ, თუ ქალაქმა
 არ იკისროს საქალაქო კუროსების შე-
 ნახვა, ეს კუროსები უნდა დაიხურა-
 სთ.

აღმოჩნდა, რომ კაბოხევი და ის
 ბაგდანაგვინი, რომელიც ამ დღეებში
 დაიჭინეს მოსკოვში, ერთა-და-ბოგვე
 შინა ყოფილან, სახელ გამაფრდილი.
 ეს კაბოხევი ხელ-ახლად ეპისკოპო-
 დას ხელმწიფის მოსაკლავად.
 დენ. სკაბელები უკეთ არის.

დღიური

მოგვეყავს ზოგიერთი უფრო დაწე-
 რილებული ამბავი გუშინ მოხსენე-
 ბულ ყაზახის პოლკოვნიკის ალა-ბა-
 კინანოვის და იმის მოსამსახურის მო-
 კელის თაობაზე.

იმ დღის, რა დამესაც მოკლეს, ბა-
 კინანოვი არწრუნის თეატრში ყოფი-
 ლა ფოკუსნიკის ლენცის წარმოდგე-
 ნაზედ. ავაზაკები, როგორც ეტყობა,
 იმის დაბრუნებამდინ შესულან სად-
 გომში, მოუკლათ მოსამსახურე (დენ-
 სიჩიკი), რომელიც ოთახში ნახეს
 მკვლარი, და შემდეგ, როცა ბატონი
 დაბრუნებულა, ავაზაკები კარებშივე
 დახვედრიან და აქვე მოუკლათ: ერ-
 თი ხანჯალი მუცელში აქვს ჩაქრუ-
 ლი და მეორეც თავში დაუკრავთო;

რომელმანც უნდა დაფაროს,
 რაც კაცის ნამსახურია!...

აკაკი.

წარსული დრო

(სათაგნი)

ჩვენი სიყვარული მალე გამოცხადდა.
 მით პოლინამ გაუმდგინა თავის
 დედასა. იმას არ იამა ეს ამბავი და
 სთქვა: ყმაწვილების თამაშობაო. პო-
 ლინას ეს ძრიელ ეწყინა ასე, რომ
 ოთახიდან აღარ გამოდიოდა და ჩაწვა
 ქვეშაგებში. რასაკვირველია, ეს იყო
 მხოლოდ მისი კერპობა, რადგანაც
 მალე მორჩა, როდესაც დედა მისმა
 გაშვანა და დაუძახე.

— მე აღმოგიჩინე გამოჩენილი
 მკურნალი!... უთხრა ღიმილით დედა
 და უჩვენა ჩემზედ. მალი მივარდა ტი-
 რილით და ეხვეოდა დედას გულ-
 ზედა.

დედა მაინც დანიშნა ოთხი კვირა
 მოსაფიქრებლად და ამ დროს გან-
 მავლობაში ნება მომცა მათ სახლში
 სიარულისა.

*) ის „დროება“ № 76.

მკვლარიც იქვე დერეფანში უპოე-
 ნიათ.

ავაზაკებს აუძვრათ ოქრო ხანჯ-
 ლიდან და მასრებდამ, ამის მეტი, რო-
 გორც ამბობენ, არაფერი არ წაუღია-
 თო. აქედამ გამოჰყავთ, რომ ეს
 მკვლელობა ცარცისათვის არ არის
 მომხდარი, არამედ შურის-ძიებით და
 მტრობითაო. შინა დღეებში მუქა-
 რის წიგნები მოხდიოდა. ამას გარ-
 და ამბობენ, რომ ხანინიდან ხუთი
 ათასი თუმანი ჰქონდა მისაღები და
 მიტებით კი არაფერი არ მიუღიაო.

ამ საქმეზედ სასტიკი გამოძიებაა
 დანიშნული.

* *

იმ „ევგენკუტის“ თაობაზე, რომე-
 ლიც, როგორც ამათს წინათ იყო
 ჩვენს გაზეთში მოხსენებული გამო-
 ჩენილ გურულ ავაზაკის ლომჯარიის
 დასაჭერად იყო სოფ. შემოქმედში
 ჩაყენებული, შემდეგ ამბავს გვეყენ
 ბურილიდ:

მზურგეთის მაზრის უფროსს არ
 ჰქონია უმაღლესის მთავრობისაგან
 მიღებული უფლება ევგენკუტის ჩაყე-
 ნისა სოფელში და ამიტომ თითქო
 იმ განზრახვით გაუზავნა ორი რო-
 ტა სალდათები, რომ ავაზაკი უნდა
 დაეჭირათო, მაგრამ ეს ორი როტა
 სალდათი მთელი ორი კვირის განმ-
 ვლობაში იყო სოფ. შემოქმედში
 ჩაყენებულია და სრულებით გააწე-
 ყალეს სოფელი, საცა კარგი ძროხა,

პოლინას ძმაც არ იყო წინააღმდე-
 გი. იყო მხოლოდ ერთი დამაბრკო-
 ლებელი მიზეზი; ჩვენ ვიყავით სხვა-
 და-სხვა ტომისანი—მე პრუსიელი და
 იგი ფრანკუნის ქალი; მაგრამ საყვარ-
 ლის ქალის თხოვნასა და სურვილს
 ვინ აღუდგებოდა წინ?

ჩვენ და საუბედუროდ, მალე გამო-
 ჩნდა ცის-კამარზედ ღრუბელ-
 ნაწარ-მეტყველი ქუხილისა და ელ-
 ვისა. მშის ქალაქში დაიქვეა და მან
 მოაშორა ერთმანეთს ორი შეყვარე-
 ბული გული და იქნება ბევრი სხვაცა
 —ვინ იცის!!!

ღიწყო პრუსიას და საფრანგეთს
 შორის ომი!

პო, რა საშინელი მწუხარების სახე
 დედვა პოლინას, როდესაც ომი გა-
 მოცხადდა! პირველად ამ საგანზედ
 იმეათად ლაპარაკობდნენ; მაგრამ
 როდესაც მერმანის ჯარი მოადგა
 სფრანგეთს, როდესაც ერთი ერთმა-
 ნებელ პრუსიის ჯარის საფრანგე-
 ლს სამხედროზე შემოსვლა ამტკი-
 ვდა მათ გამარჯვებას,—მაშინ პო-
 ლინას სახეზე დაეტყო ჩაფიქრება და
 ლეები ხშირად ემსებოდა ცრემლ-
 ზედა.

ხო, ინდაური და თუ სხვა რამ მო-
 ეწონებოთ, დაავლებდნენ ხელს, დაჰ-
 კლავდნენ და მიირთმევდნენო ქვევ-
 რები სულ დაამტკიცეს და ისე და-
 ლიეს ღვიწრო.

მს ამ გვარი მოქმედება ბ. ადგი-
 ლობრივ მაზრის უფროსისა, ამ გვარი
 ეგზეკუციის ჩაყენება მით უფრო არ
 იყო საჭიროყო, რომ ნამდვილად
 იცოდნენ სად იყო და სად იმაღე-
 ბოდა ლომჯარია და პირ-და-პირ იქ
 შეეძლოთ იმის ნახვა და დაჭერა.

თუ ყველა ეს მართალია (და ჩვენ
 ისეთი პირი გვაცნობს ამას, რომ ეჭვის
 შემოტანა არ შეიძლება) იმედი, უმაღ-
 ლესი მთავრობა ყურადღებას მიაქცევს
 ამას, სასტიკად გამოიძიებს და დამა-
 შავეს მადლობას არ გადაუხდის რეა-
 მოსახლე კაცის აკლებისათვის.

* *

მაზ. „დავკაში“ დაბეჭდილია სე-
 ვასტოპოლიდამ მიღებული ტელეგ-
 რამმა, რომლიდანაც ვტყობულობთ,
 რომ ფილოქსერის თაობაზედ კრება
 იქ გათავებულა და ამ კრებას, სხვათა
 შორის, გარდაუწყვეტია, რომ მომ-
 ვალ წელს ფილოქსერის ამოწყვეტის
 თაობაზედ კრება ტფილისში მოხ-
 დესო.

* *

12 აპრილის სხდომაზედ ძალაქის
 რჩევამ, ხმოსანის ნ. დ. ზუბალოვის
 წინადადებით, გარდაწყვიტა 12 კაცი-
 საგან კომისიის ამორჩევა, რომელსაც

მრთხელ მოველი შინ და ჩემს
 სტოლოზედ დამხვდა შემდეგი წიგ-
 ნი:

„ჩემო რობერტ!“

„ქნ მე აღარ უნდა მხსნო; ეს აღეუ-
 კი დედა ჩემს. მშვიდაობით. გთხოვ
 იდოთ ჩემგან უკანასკნელი გონა და
 უთხრა, რომ ჩემს თავს სხვას არ
 გავუთნებ. თუ საფრანგეთი დაამარცხეს
 პრუსიას, მაშინ შესაძლებელია გიდეკ გე-
 თილად აღსრულდეს ყოველივე ღმერთო,
 მიეცი გამაძვრება საფრანგეთს!
 „შენი პოლინა“.

თუმცა მოველოდი ამას, მაგრამ
 როდესაც წერილი წაგიკითხე, მკვლა-
 რიგით შევიქენი. შოვლად შეუძლე-
 ბელია აღვიწეროთ ის სულის და გუ-
 ლის ტანჯვა-განწირულები, რომელ-
 შიაც განვტარე ის საღამო და მთე-
 ლი დამე. მართს წამს მოხსენება არა
 მქონდა; ჩემი ფიქრები დარბოდნენ
 უგზო-უკელოდ და უზაროთ; ისეთს
 პლანებს აწყობდა საცოდავი სწეული
 ჩემი თავი, რომ ენლა მრცხვენიან
 გამოვსთქვა და მოვიგონო.
 პოხ, საყვარელო მშობელო მამუ-

მუდამ თვის ხორაგეულის ტაქციის დანიშნა უნდა ექმნეს მინლობილიო.

* * *

პოლიცია აცხადებს, რომ ამ თვის 13-ს თორმეტი იმერელი მებაღე მრთაქალის რომელიდაც ბალიდამ ნავით გადმოდიოდნენ მტკვარზედაო, ნავი გადაუბრუნდათ და სამი ამთგანი დიარჩოვო, დანარჩენი ცხრა კი გადარჩნენო. ღალუპულები მუთაისის მახრის მცხოვრებლებს არიანო; აი ამათი სახელები: დიმიტრი შხაკაძე, ბაბრიელ ბარაშიძე და დიმიტრი აბზანიძე.

„დროების“ კორექსიონდენცია.

მართლიდამ, 26 მარტს. თებერვლის ბოლო რიცხვებში მომიხდა ყოფნა ს. წრომში, რომელიც მდებარეობს ზორის მახრაში. ზორის სტაციის პირ-და-პირ, მტკვრის მარჯვენა მხარეს: აქ ჩემი ყურადღება მიიქცია სამა საგანმა: ეკლესიამ, ძამის ხეობის წყლის არხმა და წყლის მიღებმა, და ამ საგანზე მინდა ორიოდ სიტყვა მოგახსენოთ.

ეკლესია ამ ქამად იწოდება ანაღლების ეკლესიად, უწინ-კი უწოდებდნენ მაცხოვრის ეკლესიას, ზოგნი წმ. რაფდენ მოღვაწისა დიდრონი თლილი ქვით და ზემოდგანაც ყოფილა ფილაქანი და ხურული, რომელიც ენლაც ეტყობა. სიგძე აქვს 29 1/2 არშინი; სიგანე 18 1/2; სიმაღლე, თუმცა არ გამიზომნია ცუდ ამინდის გამო, იქნება ხუთი-ექვსი საფენი გუმბათის ძირამდინ. ამ ქამად გუმბათი აღარა აქვს. ეკლესიის თალი დამყარებული იყო ოთხ დიდს სვეტზედ, რომელნიც ერთმანეთზედ დაშორებულნი არიან 9 3/4 არშინზედ,

ლო! შენ წინ და შენს მშობლიურს გულთან ვინღი ბოდიშს, სინანულს და აღვიარებ, რომ მსურდა მიმეწერა პოლინასთვის, რომ მე მზათ ვარ მის სიყვარულისათვის ავილო ფარ-ხმალი წინაშე ჩემის მამულისა... ღმერთმა მიბრალო, რომ ეს არ მიესწერა: ვიცი პოლინაც შემეძულებდა, ამისთვის, ვითა მამულის მოღალატეს.

მეორეს დღეს დილით მიესწერე შემდეგი წერილი:

„ჩემო ზოლინა!“

„რაც მოხდა, მოხდა, — იქნეს ნება შენი. ავიდეთ ერთმანეთსუ ხელი, ნუ განსხვავდებით! გამაძვრუებს საფრანგეთი, ანუ გერმანია — სულ ერთია, მაქვს იმედი, ბოლო კეთილი იქნება. მხოლოდ უნდა შეგატყუებინო ჩემი აზრით, რომ კარგათ ვიცნობდე ერთი ერთმანეთს: დიქროთ! მივეც გამაძვრუებს გერმანია-სა.“

შენი რაბუტა.

ამ წიგნის გაგზავნით თუმცა ცოტადღენ დავმედიდდი, მაგრამ იარა არ გაუმთელდა ჩემს გულსა, რომელიც თრთოდა და თითქო იღვინდა — უბედურობის ტანჯვითა.

შემდეგ ამისა მე გადავედი სხვა

წინა სვეტები არიან დაშორებულინი კანკელზედ ერთ არშინზედ; სიის კედლებიდან კი 3 არშინი.

შიგ ეკლესიაში დასაველეთი გავლებული კედელი, რომელიც დამყარებულია ბალკონი (ხანა) ბალკონს ქვეშ ყოფილა ლამის იველების სადგომი.

საკურთხეველს გარეშე მოკლლის ძირში აქვს ორ პირათ შემოვლელი თლილი ქვა კაბესავით (ცოკოლის მზგავსად). ძანკელის სამხრეთის კუნჭულში შიგ საკურთხეველში არის ამოჭრილი ქვა აიაზმის წყლისათვის.

საკურთხეველის თალი ყოფილა შემკული მოზაიკით, რომლის ნიშნები ენლაც ეტყობა; მოზაიკის შუა ირის რაღაცა წარწერილი. თუმცა ეტყობა, რომ ეს წარწერილი ბევრი ყოფილა, მაგრამ ამ ქამად იმაში შეიძლება გაარჩიოს კაცმა გაჭირვებით * ზევითა ორი სტრიქონი, დანარჩენები-კი აქა-იქა ლა ეტყობა. თუმცა გადმოხატვა მინდოდა ამ სიტყვებისა, მაგრამ იმას მოვერიდე, რომ შეცდომა რამე არ მომსლოდა, რადგანაც ხეცურის წაკითხვა არ ვიცი. ძანკელში ყოფილა დატანებული რამოდენიმე მარმარილოს სვეტები, რომლებიც ამ ქამად დამტკრებული არიან; თითონ კანკელი სულაც აღარ არის. საკურთხეველს ჩრდილოეთით და სამხრეთით აქვს გადგმული სამწირვალოები; სამხრეთით სამწირვალოში ენლაც არის ხოლომე წირვა-ლოცვა. ჩრდილოეთ სამწირვალოს კედელი აღმოსავლეთით არის შემოზარეული, როგორც აქაურებს ახსომთ გარდმოცემით, მტრისგან. ღამე-სამთველოს ალაგს ჰქონია მოღმეულები ოთახებივით, რომელიც ენლა დანგრეულია. ჩრდილოეთით მიდგმული ოთახი ამ ქამათაც არის.

სახლში და მოუთმენლად ველოდი ომის დაბოლოებას. ათას-ნაირი ამბები ისმოდა. მაგრამ სედანის საქმეს ვერ შევცვლიდნენ, რადგანაც ერთობ დიდი დამარცხება იყო, ერთობ საგრძობელი და სასტიკი, რომლითაც საფრანგეთის ძალას მოელო ბოლო. მს შეიქმნა მიზეზად, რომ საფრანგეთში დაწესდა საერო რესპუბლიკა და ფრანცუზებს მიეცათ ახალი სული და სიცოცხლე.

მაშინ გამოვიდა ბრძანება, რომ ნემენცები გასულიყვნენ პარიჟად. მოვემზადე წასასვლელად, მაგრამ მოვიინდომე უკანასკნელად კიდევ მენახა ჩემი პოლინა, თუმცა ვიცოდი, რომ ეს სურვილი არ იყო კარგი და მოსაწონი.

მაგურტყელი ერთს პოლინას მეგობარ ქალსა და მის შემწეობით მოვანებრებ ნახვა — ახალს ხიღზედ.

პოლინამ არა იცოდა-რა. მან ცოტად რებულის და შეშინებულის სახით მომხედა. მისმა დანახვამ დამიბახრენა და სიტყვა ვეღარ გამოვსთქვი, ანამ თვითონ არ დამელაპარაკა.

— რად გინდოდა ჩემი ნახვა? — ნახა იმან და აქეთ-იქით იყურდა შიშით და მორიდებით.

ამ შენობას შიგნით ლამის სამთველოსკენ აქვს კარები. კარებთანვე იწყობა ქვეთირის კიბე; კიბე აღის ორ დიდ თლილ ქვის ხაროს პირებთან, რომლებსთენაც ყოფილა დანიშნული ეს ოთახი.

მეკლესიას იქვს გარეთ კედლებში სამი კარები: ჩრდილოეთით, სამხრეთით და დასავლეთისკენ. ღამის სამთველოს ჰქონია ხუთი კარი.

ზარეშე მო ეკლესიას აქვს შემოვლებული ქვეთირის გალავანი; გალოვანში, როგორც ამბობენ, არის ჩაყრილი რამდენიმე ქვევრი, აქავე არის რამდენიმე ორმოები ჭინახულისთენი.

ბედინეთიდგან (იმერეთის მხარე) ძამის ხეობაში მოდის (20-30 ვერსამდინ) ამ სოფელამდინ წყლის არხი. ამ წყლის არხის გამოყენას დიდი შეძლება და მუშაობა მოუხდებოდა, რადგანაც უსწორ-მასწორო ადგილებია; ზოგ ალაგს გაჭრა მოუხდებოდა, ზოგან კი სქელი კედლების ამოყენა. ამ არხის წყლით რწყავდნენ მამულებს, აბრუნებდნენ წისქვილებს. წისქვილის ნაალაგები აქაურებსაც ახსოვთ ეს წყლის არხი დიდხანია რაც დაუქმებულა.

ამავე სოფელში გამოჩენილა სხვადა-სხვა ღროს წყლის მიღები, რომლებიც შორიდგან იყვნენ წამოსულნი.

შველა ზემო-მოხსენებულნი საგნები საყურადღებონი არიან არხეოლოგიისათვის. სოფელი წრომი მეტად მცირეა მცხოვრებლების რიცხვით: სულ არ იქნება ოთხმოც კომლზედ მეტი. მანეიც, როგორც გავიგე აქაურები-საგან, ამ ბოლო საუკუნეში დასახლებულან; სამოცი წლის წინეთ სო-

— მისთვის, რომ გამოგეტხოვო; მე მივედივარ პარიჟად.

— რათ? ჩვენ აკი გამოგეტხოვოვით ერთმანერთს... მომიგო დაბლის ხმით ცოტა ხნის სიჩუმის შემდეგ.

— მაშ მშვიდობით, მშვიდობით... ნუ დამივიწყებთ. არ მინდა შეგაწუხოთ, რადგანაც გეტყობათ, რომ გეშინიანთ?

— მეშინიან? მისი? ჰო, გვიანლაა, აი ანტუანი და ჩემი ძმა, ეტყობა გვეზარავენ... მოდი, მივეფაროთ ამ ძეგლსა.

მივედი და მოვეფარენით კაროლ ჰენრიხის ძეგლსა, რომელიც სდგას ამ ალაგს და პოლინამ მიჩურჩულა: — იქნება ვერ დავგინახეს!

მს იყო საღამოს ქამი. მე ვხედავდი, რომ პოლინას ძმა მუშტებს გვიჩვენებდა. მრივეს სამოქალაქო გვარდიის მუნდრები ეცვა. შევხედე პოლინას და ვნახე, რომ მეკდრის ფერი ეღვა.

— ღვიღუპენით!.. სთქვა პოლინამ.

ამ სიტყვის თქმაზედ პოლინას ძმიდგა ჩვენს წინა.

— ჰო! ქალო! ესრე ასრულებთ თქვენს სიტყვას? მსე სადაგლად და

ფელში სულ შვიდი კომლი მდებარეობს. ზემო-მხარე მტკვრის წყლის არხის დაშორებით ამავე მდებარეობაში ყოფილან, რომელშიაც არიან.

ამ გარემოებამ დამაფიქრა და კითხე:

— დავიჯერო ამაზედ მეტი მტკვრის რებლები არ ყოფილან სოფელში ან როგორ და ვინ შეიძლოა წრომი ეკლესიის აშენება, წყლის არხის მიღების გამოყენა-მეთქი?

ამაზედ ერთმა მოხუცებულმა პასუხა:

— რასა ბძანებთ, ყმაწვილო ერთ ღროს დიდათ გაძრივლებულ ხალხს სცხოვრობდა; იმათ მეფის წვენობით ააგეს ეს მშენებელი კლესია, გამოიყენეს არხი და მიღები მამულების მოსარწყავად. მე გილი იმავე მეფემ მთლად ეკლესია შესწირა. ამ ეკლესიას ყველანი სრავდნენ, ვისაც რა შეეძლო, ან ტომა აქვს ჩვენ ეკლესიას შიგ დატანებული ხაროები, გალოვანში ომოები და ქვევრები. აქაური ხალხი გინთავისუფლებული იყო თავადებსაგან და ყველა ბატონებისაგან.

თითონ მახსოვს, განაგრძელა მხუცმა, რომ ამ ორმოცი წლის წინ დალა არავისთვის გვიძლივებლა კი გვართმევენ. აქ, ბატონი მოღვაწობდა წმ. რაფდენი, იმისი ხელი ჩვენთვის დაუფიწყარია, და გვასწავლა რჯული. მე ამაზედ არა ვიცი-რა.

ჩემ კითხვაზედ: — მაშ რა იქნა ხალხი, რის მსხვერპლი ყოფილა? ჭირთუ ომისა! — მომიგო: ჩვენ არ ვიგონია ამ გვარი ჭირი, რომ სუ გაენადურებინოს ყველაფერი, ვაუგონია, რომ აქ შამოსულან მტრე

უსინდისოთ გვატყუებ, როგორც პრუსიელი. ამას, უეჭველია, გადასდბა... — ანტუან, — მიუბრუნდა მე ბარს, წაიყვანე ჩემი და.

ანტუანს სურდა აღესრულებინა ბრძანება, მაგრამ პოლინამ უთხრა: — მომშორდი, გამიშვი, მე მინდ შევიტყო რა უნდა უყუთ ამ კაცსა.

— მე ჩემი და საფრანგეთის რეპუბლიკის საქმეა!

— მტიენ! მიუგო პოლინამ აღმუთებით, — თქვენ უკადრის საქმის იქმთ, არა; თქვენთან მეც წამოვეტხოვოთ გაუშვათ ეგ კაცი; წაიღეთ თავის გზაზედ, უნდა პარიჟად გვღვა... მთხოვე, ანტუან, წაიღეთ ერთათ...

— მთუ შემოგვეფიცავ, რომ ამ უსინდისო და საძაველ პრუსიელს სიცოცხლეში არ გაჰყვები, მაშინ ვასრულებთ შენს თხოვნას და სუვილს და თუ არა, გეფიცებით ლალ შემძლებელს ღმერთსა, ეს მეცი, ნაცელად მერმანისა, წაიღებ

ამ ლანძღვისთვის ღირსნი იყვნენ მივეარდნილიყავი ყელში, მაგრამ სრული უგუნურობა იქნებოდა გან, რადგანაც გარს მეხვია მრავლ

გან, რადგანაც გარს მეხვია მრავლ

და აქაური ხალხი გაუწყვეტნათ, ეცადინა, ტყვეთ წაუყვანათ; აქაურობა სულ აუკლიათ, ეკლესიის ტყველიც ამათ შემომამტერიეს ღიდი ხნის შემდეგ მოასულან აქედ-იქიდან და ხელ-მეორეთ გაშენებულა.

შვიდანების ცხოვრების აღწერაში წმ. რაქდენი იხსენება წარმის მოღვაწედ ჩვენ ვიცით, რომ რაქდენი მოღვაწეობდა მებ-უთე საუკუნეში (465 წ.); ვიცით ისიც, რომ იგი იყო თანამედროვე მეფე მაქტანგ ზორგასლანისა; რაქდენი მოღვაწე იყო ამამდე მანტანგის მეუღლისა, რომელიც სხანს „მართლის ცხოვრებიდგან.“ აქედან მე ის გამოიყვას, რომ წმ. რომი მებ-უთე საუკუნეს წინათ არა ყოფილა გაოხრებული. მა რომ ისრე არ იყოს, მაშ ვიღასთვის იღვაწებდა წმ. რაქდენი ამ სოფელში? მანა ამაზედ მეტი საზოგადოება აღარ იყო ახლო-მახლო მართლში, რომ იქ წასულიყო? ამის გარდა ეს რომ ისრე არ ყოფილიყო, მაშინ იმაზედაც უნდა დავთანხმდეთ, რომ ეკლესია, წყლის არხი და ძილებიც წინათ უნდა ყოფილიყვნენ გაკეთებულნი. მანტანგ ზორგასლანის მეფობის დროსაც შემოვიყვანენ მტრები, მაგალითად ქართლში შემოასულან ოსნი (449 წ.), რომლებმაც საშინლად ააოხრეს იგი, წაიყვანეს ღიდა-ძალი ტყვე, მათ შორის სამი წლის ქალი მირდატისა და მანტანგისა. ამავ მეფის დროს შემოვიყვანენ მართლში სპარსნი (499 წ.), აბაღის წინამძღოლობით, მაგრამ ვერც ამ დროს მივაწერ ს. წარმის აკლესიას. მე უფრო დარწმუნებული ვარ, რომ ეს უბედურება ეწვია სოფელს რამდენიმე ხნის შემდეგ, ამიტომაც შენახულან აქამდინ ნიშნები წარმის წინდელი კეთილ-დღეობისა. მე მანტანგის დროს ვაწერ ამ სოფ-

ლის ეკლესიის აშენებას, ზემოხსენებულ წყლის არხის და მილების გამოყვანას, აი რისთვის: მანტანგ ზორგასლანმა, როდესაც საქართველო პოლიტიკურ მხრით კარგ ფეხზედ დააყენა, დანარჩენი დრო თავის მეფობისა შესწირა ქალაქების და ეკლესიების აშენებას და საზოგადოდ ჩვენი ქვეყნის გამშენებას; მაგალითად—აშენა ქალაქი ტფილისი, მასში ოთხი ეკლესია: სიონის მღვთის-მშობლის მიძინების ეკლესია, მეტეხისა, წმიდა ჯვარი-მამისა და ერთიც ბეთლემის სახელზედ. ამ გვარი შრომა მიიღო სხვაგანაც, მაგალითად პირველი ქვა გაახლეებისა მცხეთის სობორის მანტანგმა დასდო.

აგრეთვე იქნება გამოყვანილი წყლის არხი და მილები აქაურების კეთილ-დღეობისათვის, რომლებიც ყოფილან განთავისუფლებულნი ყოველ-გვარ ხარჯიდან და მებატონეებისაგან, როგორც ახლათ აქაურ დროულებს; მაგრამ, საუბედუროდ, აქაურებს გასჩენიათ ძალათ-ბატონები ამ ორმოც-სამოც წლის წინად, რომლებიც იმსახურებენ გლეხებს, როგორც თავიანთ ნაყმეებს.

საქარის დავითის შვილი.

პასუხი ბ. მაყურებელს

„ღროების“ № 44-ში იყო დაბეჭდილი ფელტონი შესახებ საცხენისის სასწავლებლისა, რომელიც მთავრობის განძრახვით უნდა გადაკეთდეს რეალურ სასწავლებლად. ამ ფელტონში ავტორი, სხვათა შორის, მენება მეც, საჭიროდ დაინახე, ქეშმარიტების აღსადგენლად, პასუხი მივსცე აღნიშნულ კორესპონდენტის ავტორს.

მართალია, თელავის სამაზრო სამმართველოს სადგომში იყო კერძო

იმისა, რომ აქამდინ გასულიყო, პარიჟიდან ბრძანების, ძალით, აქ დარჩენილა, რომ გავგივიფოს ჩვენი ყმაწვილი ქალები!

— პრუსიელი—ჩვენი მტერი და ჯამუში! ჩაავდეთ, ჩაავდეთ წყალში! შეჰყვირა ხალხმა.

პოლინამ გაიგონა თუ არა ეს სიტყვები, ამაყად წამოიწია, გასწორდა და მალლის ხმით შესძახა:

— მე სიცრუეა! მს კაცი არ არის გამაგიებელი ქალებისა და ჩვენი გამაცემი!.. მე არის ნამდვილად მამულის მოყვარე და მიღის თავის ქვეყანაში!.. მარწმუნებთ და გიდგებით თავლებად!..

— წყალში! წყალში ეგ ქალიცა! შეჰყვირა ხალხმა, რომელსაც უფროდა-უფრო ემატებოდა მაყურებლები.

საშინელი წამი იყო მომდგარი ჩვენს თავზედ. მზათ ვიყავი მეთავაზებინა მუშტი, ვინც კი მოვიდოდა ჩემთან. პოლინა ამ დროს მივიდა თავის ძმასთან.

— მოქალაქენო, ეს ქალი ჩემი და არის და ერთგული შეიღია მამულისა!..

ეს შესახებ გადმოტანისა თელავის საცხენისის რეალურ სასწავლებლისა. მე მთხოვა დავსწრებო- ამ კრებაზედ სამაზრო უფროსის იგ მასწავლებლებმა თელავის სასწავლო სასწავლებლისამ ივანე გელეს-ძე ოსტომაგმა, რომელსაც ეკლესიის მიზლის და უკეთუ შევიძლებ და კარგი ამინდიც იქნება, დიდის სიამოვნებით დავესწრები. რომ მე ნამდვილად ყელი მტკიოდა იმ დროს, ამას დამტკიცებს თვით თელავის სამაზრო ექიმი, რომელიც მე მშამლობდა.

ამის შემდეგ მივირს—საიღამ შეადგინა კორესპონდენტმა შემდეგი:

„თელავის დეპუტატებმა (!?), სხვათა შორის, ბ. ბიქნაძესაც, როგორც მათის შეილების აღმზრდელს და მეცნიერების ხუცესს, სთხოვეს კრებაზედ მობძანება, მაგრამ ბ. ბიქნაძემ მის ნაცვლად, რომ ეს აესრულებინა, იმ სიტყვებით დაისტუმრა ისინი, რომლითაც ერთმა თქვენის ქალაქის რჩევის წევრმა ბ. ზუბალოვს შეურაცხყოფა მიაცენა“...

მე მთხოვა მხოლოდ ხსენებულმა ი. ოსტომაგმა მასწავლებელთა თანადარწმუნებთ; ამას გარდა სხვებსაც რომ ეთხოვნათ ჩემთვის, მე იმდენად თავაზიანი ვარ ამისთანა საქმეში, რომ სრულებით სხვა პასუხს მივსცემდი ვიდრე იმას, რასაც მე მაწერს კორესპონდენტი.

მარდა ამისა იმავე კორესპონდენტში არის, ვითომც მე მელაპარაკნოს დიდ საზოგადოების წინ თელავის ბაღში:

„— რათ გინდათ რეალური სასწავლებელი, რა სარგებლობას მოგიტანთ ის თქვენ და სხვ.“

ამაზედ ვეტყვი კორესპონდენტს იმას, რომ დიდი კრება თელავის ბაღ-

— მაშ დაგვიმტკიცოს ხმა-მალა სთქვას:—ზაუმარჯოს საფრანგეთს და ამოწყვეტა პრუსიელებისა!

— თუმცა პოლინამ მძიმედ და მალლის ხმით სახალხოთ წარმოხსთქვა ეს სიტყვები, მაგრამ გამფოთებული ხალხი გარს შემომერტყა და ვვიროდნენ:

— მარანის ბოძზედ ჩამოახრჩეთ! წყალში გადაავდეთ პრუსიელი!

— ზამიგონეთ მოითმინეთ, მოქალაქენო! შეჰყვირა საშინელის ხმით პოლინამ.—მე კაცი მიყვარდა და ჩემი საქრო იყო, რომელზედაც თანხმანი იყვენ ჩემი მშობელნი. მაგრამ მე ვარ ქალი საფრანგეთისა, ჩემს მამულს შევსწირე ჩემი სიყვარული და ამას ვამბობ სახალხოთ. თქვენ ხართ, ფრანკუზები და არა ბარბაროზები! გაუშვით ეგ კაცი თავის ქვეყანაში, რომ უაზროს თავის მემამულეთ ციანტუზის ქალების მამულის სიყვარული და ერთგულობა! ზაძლევთ სიოსან სიტყვას, რომ ჩემის ნაზი სუსტი ხელებით მოგეხმარებით სხნათ ჩვენი ძვირფასი დედა-ქალი და ჩემის მაგალითით გავამხენ მრავალ სხვათაცა!..

ში აღნიშნული საგნის ეგვიპტელთა ღიდად არცა ყოფილა და ჩრტყქქქქქქქქქქქ თქვამს ამისი მსგავსი. მთხარ მხოლოდ ორიოდ სიტყვა ზოგიერთ ჩემ ნაცნობებს, როდესაც საუბარი იყო საცხენისის სასწავლებელზედ, რომ რეალური სასწავლებლის გადმოტანა ქ. თელავს არის კეთილი საქმე. ამას ისიც დაუმატე, რომ საცხენისში მზათ გაკეთებული არის შენობა, რომელზედაც მთავრობამ დიდი ფული დახარჯა და იქვე არის სახელმწიფო ადგილები, და, მაშასადამე, რომ ვითხოვთ ამ სასწავლებლის გადმოტანა ქ. თელავს, მაშინ თელავმა უნდა მისცეს საჭირო მატერიალური შემწეობა.

მკუთნოდეს წესიერ კაცებს, მაგრამ, ჩვენდა საუბედუროდ, ჩემი მამილებელი ამ წრისაგანაც გამოარჩეული ყოფილა, თორემ ამისთანა უზენობაში და ტალახში არ გაისერებოდა, რომელშიაც, მწოლარე გვეხატება ეს თვალწინ: მე არ მგონია.

იმდენად გონება დახშული როგორ ჩამთვალა კორესპონდენტმა, არ მესმის, რომ რეალური სასწავლებელი, საზოგადო სარგებლობას გარდა, ჩემთვისაც საკუთრად იქმნებოდა დიდად სასარგებლო და სასიამოვნო? როგორ ვერ მოუფიქრებია კორესპონდენტს, რომ მე უცხო ქვეყნიდან არა ვარ აქ მოსული, არამედ ვარ ძირეული მცხოვრები თელავისა, სადაც მაქვს ქონებითი უფლება და თვითეულს კეთილს და კანონიერს დწყობილებას სინაურლით მივეგებები და ყოველთვის მზათა ვარ შემწეობა მივსცე? იმას მაინც როგორ ვერ მიჰხედრია კორესპონდენტი, რომ სამოქალაქო სასწავლებელნი შეადგენენ სრულიად განსხვავებულ წესზედ მოწყობილ სასწავლებელთ და ამისთანა სასწავლებელთ შეუძლიანთ დარჩნენ მაშინაც,

— ძრიელ, ძრიელ კარგათ არის ნათქვამი! ბარაქალა, ქალო! იცოცხლოს მამულის ერთგულმა ქალმა! ზაუშვით ნემეცი. ისმირა ხალხის ყვირილი.

ამ დროს მოვიდა ჩემთან ვილაც. მშვენიერად ჩაცმული კაცი და მითხრა ზრდილობიანათ:—მობძანდით ეკიპაში.

მალლობა გადაუხადე და შევხედე ჩემს მშვენიერს პოლინას, მაგრამ იგი მე აღარ მიყურებდა. მს ღიდათ მეწყინა და ვნანობდი, რომ ხალხმა თავისი მუქარა არ აღასრულა ჩვენზედა;—რომ პოლინამ საქვეყნოთ და სახალხოთ არ გამოაცხადა ჩვენი კავშირი წმინდა სიყვარულისა, ერთგულობისა და ერთად არ მივიღეთ ტანჯვა და სიკვდილი. იმ დროს მე მეჩვენებოდა, რომ პოლინა დამციხოდა; ისე წავიდა, რომ არც კი მოიხედა ჩემკენ თუ არა, და ამით, თითქო, ჩამასხა გულში მწარე ნალველი. ხალხი დაიფანტა თავთავის გზაზედა.

ღვიჭირე ეკიპაჟი და უბძანე წავეყვანე ჩემს სახლში, სადაც მქონდა მომზადებული ბარგი წასასვლელად. (დასასრული სჯაღ)

როდესაც გაიხსნება რომელსამე ქალაქში რეალური სასწავლებელი? შეკითხვით დიკეტება სამოქალაქო სასწავლებელი, მაშინ, როგორც ოცნებობს კორრესპონდენტი, არ ვიცი რილას კრებას შეუდგები მე? მაშინ, მისისვე სიტყვით, მე შევიქმნები გამოხადვად მხოლოდ არხივისთვის. დეარწმუნებ კორრესპონდენტს, რომ ადგილის სათხოვნელად მე იმას არ მივმართავ, რადგან პატროსან და შრომის მოყვარე პირთ შეუძლიანთ ყველგან კარგად იცხოვრონ. როგორ ვერ წარმოუდგენია კორრესპონდენტს, რომ ჩემთვის დიდად სასიამოვნო იქნება, რაც მომეტებული პირნი იცხოვრებენ თელავში უნივერსიტეტის განათლებით? კორრესპონდენტი დიდად სწუხს, რომ მისთვის ბუნებას არ უძღვნიან ნიჭი ბალზაკისა და ტურგენივისა, რომ მას ჩამოეხედნა ჩემს გულში და შეეტყო—რა ძვეს იმაში. რაღა თქმა უნდა, ძლიერ კარგი იქმნებოდა, რომ კორრესპონდენტი ბეჯითად დასდგომოდა თავის პირ-და-პირ საქმეს და შეესწავლა ტურგენივი და სხვა ავტორები. მაშინ ის ხომ აღარ დასწერდა ამისთანა რამეებს, სხვის სიმშურნივში არ შევიდოდა და შემდგომს არ შესთხავდა სხვის მაგიერ: „შეჯობისია ეგ სასწავლებელი სულ არ იყოს, ვინემ მაგის ხელში ჩვენი შეილები მახინჯდებოდნენო“. როდის და რომელმა მშობლებმა წარმო-სთქვეს ეს სიტყვები? შთაუღ დიდი გაბედულობის მექანი კაცი უნდა იყოს კორრესპონდენტი, რომ საქვეყნოდ აცხადებს, ვითომ ეს იყოს უმეტესობის აზრი. ნამდვილად კი ჩვენი საზოგადოება უნდოდ იღებს ამ გვარ კორრესპონდენციებს და თვით მათ მწერლებსაც არაერთარს პატივს არ აძლევს, რადგან ამ საზოგადოებამ იცის ჭეშმარიტი აზრი ანდაზისა რისეთ-მა ფურმა დამწიხლოს, რომელიც ჩემზედ ბევრს იწველიდესო“.

ბოლოს დავამხილებ კორრესპონდენტს მით, რომ მე დიდად არა ესაჭიროებ მის საკმევლის კმევას, არა ესაჭიროებ, რომ ის სწერდეს ჩემს ქებას გაზეთებში, მაგრამ ამისთანავე ვიმედოვნებ, რომ, თუ ის ბატონი ბრძანდება დაგვირგვინებული მალა-ლის ზნეობით, გახსნილის გონებით და საქმის ცოდნით, მაშ სიმართლის გარჩევაც უნდა შესძლებოდა სიცრუის-საგან.

ინსპექტორი თელავის სამო-ქალაქო სასწავლებლის
გასილ გიგნაძე.
8 მარტს, ქ. თელავი.

ქალების და ყმაწვილების ავთმყოფობის-სა; ბაბაევი ძარღვების სისუსტის გან-საგან ავთმყოფობისა.

სამ შ ა ბ ა თ ს. მინკევიჩი—სიფი-ციული ავთმყოფობისა; ლისიცი და შინაგან ავთმყოფობისა; კელდიში—ფილისტიკური და სირურგიული ავ-თმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქა-ლების და ყმაწვილების ავთმყოფობისა; ბაბაევი და დანიელ-ბეგოვი—ძარღვების სისუსტის და შინაგან ავთმყოფობისა.

ო თ ს შ ა ბ ა თ ს. ლისიცი და მი-რამანოვი შინაგან ავთმყოფობისა; კელ-დიში—სიფილისტიკური და სირურგიუ-ლი ავთმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუ-ბიაობის ქალების და ყმაწვილების ავთ-მყოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუს-ავთმყოფობისა.

ს ხ თ შ ა ბ ა თ ს. ლისიცი—შინაგან ავთმყოფობისა; კელდიში—სიფილის-ტიკური და სირურგიული ავთმყოფობის-სა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავთმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების ავთმყოფობისა.

ზ ა რ ა ს კ ე გ ს. მინკევიჩი—სირურ-გიული ავთმყოფობისა; ლისიცი, მი-რამანოვი და დანიელ-ბეგოვი—შინაგან ავთმყოფობისა; კელდიში—სიფილის-ტიკური და სირურგიული ავთმყოფობის-სა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავთმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტის ავთმყოფობისა.

შ ა ბ ა თ ს. ლისიცი—შინაგან ავთ-მყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკურ-ნი და სირურგიული ავთმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწ-ვილების ავთმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღ-ს სუსტის ავთმყოფობისა.

განცხადებანი

„წერა - კითხვის გამაგრებლების საზოგადოების“ მმართველობა ამით აცხადებს, რომ მისგან დაარსებულს ბათუმის სკოლაში გაიხსნება მასწავ-ლებლების ვაკანცია თიბათიდან. მი-საც სურს ეს ადგილი დაიჭიროს, შეუძლიან წარმოადგინოს თხოვნა ამ საზოგადოების სამწერლოში, (მთაწ-მინდა, ხევის ქუჩა, № 9.) (5-1)

აუქციონი

17 და 24 აპრილს და 8 მაისს 1882 წელს კავკასიის აქეთა-მხრის პრიკასში დანიშნუ-ლიან აუქციონით გაუიდვა ოქ-რო-ვერცხლის და სხვა ძვირ-ფას ნივთებისა. (3-2)

სადგომი

8 და 4 თათხიანი იძლევა მხრით გორანტეცას წყლის-ნაპირს ქუჩა 3 და, სახლის № 13. ჭკითხეთ სახლის ტ-რანს ისარლოვისსა. (3-2)

იურიდიული კაბინეტი

იურიდიული ბიბლიოტეკით

დარსდა ბოლოვინის პროსპექტზე არხიტექტორის ბელოვის სახლში ძეგლბერის პირ-და-პირ.

მთხოვნელს მიიღებენ დილის 9 საათიდან ნაშუადღევს 3 საათამდის და 7-დამ საღამოს 10 საათამდის.

ამ კაბინეტის პირობა და ტაქსა გამოცხადებულია და ცალკე დარო-ღება. (30-17)

ინგლისის მალაზიაში

აწწრუნის გალქერეაში

(Maison de confiance)

შედარეთ ჩვენი ჩაი	ჩაის ყველგან
— 1 მ. 10 კაპ.— 1 მ. 40 კაპ.	
— 1 ,, 20 ,, — 1 ,, 60 კაპ.	
— 1 ,, 40 ,, — 1 ,, 90 კაპ.	
— 1 ,, 60 ,, — 2 ,, 20 კაპ.	
— 1 ,, 80 ,, — 2 ,, 50 კაპ.	
სეჟეჟეჟე 2 მანეთ. — 3 მანეთ.	

ჩაის წონა—უქადადდა, სხვაგან კი ქადადით. (100-100)

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარ-კვიანის ქართული წიგნის მალაზია-ში

გამაშლის

საერთო მფლობელობაზე

თსულებს

ანტონ შურცელაძისა

გამცემული

ზაქარ ჭიჭინაძისაგან.

შასი თითო წიგნისა ერთა აბაზი

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარკ-ვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

თამარ დედოფალი

შედგენილი

ქ. ბ—შვილისგან

გამცემს

ზაქ. ჭიჭინაძისგან

ფ ა ს ი ე რ თ ი ა ბ ა ზ ო .

ლონდონის მალაზია გამცემული-ბანკის ქვეშ დაარსებულია ნამდვილი ჩაის გასასყიდლათ პირველი მოკრეფილისა და საუკეთესო ინგლისური საქონლისა: მა-გალითებრ: თოფებისა, რეკლექტებისა, კლიტებისა, ჭურჭლებისა, კრავატებისა, დანებისა, კოფებისა, ჩაინიკებისა, შო-კოლადისა, კაკაოსი, დუხებისა, სპონი-სა, შოკებისა, ცხვირ-სასრცისა, ქა-დადისა, კანანდაშებისა, კაღებისა, უხა-გრებისა, სუგრისისა (გემოიელი გლეში-

ახლად ჩამოსული

ბუბია-ქალი

აქეს იმპერატორის მოსკოვის უნივერსიტეტის დიპლომი, რომელიც წელიწადი მუშაობდა ქ. სარატოვში და რომელსაც აქეს ამ ქალაქის სა-მო გამგეობისაგან რამოდენიმე მოწმობები თავის ხელობისა, მიიღ-ვად-ყოფ და ორსულ ქალებს თავის სადგომზე, სადაც აქეს ამათთვის ზადებული ოთახები.

ადრესი: ელისავეტინის ქუჩა, სახლი 60.
ბუბია-ქალი ლობროღევა—კაბინეტი.

(24-12)

ვინი შეთვისაქ...
კინტომის...
კანფეტების და ბატონის და გამს...
რასისა, აგრეთვე ხულებსა და წილ...
ბისა ნოტისგამიდამ. ნამდვილი...
სიგარები. (100-100)

დაიბეჭდა და ისყიდება

ქურეშ

ყარაენის უპილის

მოთხრობა,
მეთოთხმეტე ნაწილი.

მსურველთ შეუძლიანთ მოითხო-ვონ შარველის ნაწილიდან ვიღრე უკ-ნასკენლ ნაწილადინ მელიქიშვილ-სტამბაში, ბატონ ნიკო პობაღაძე-თან.

სომეხთ ნერსისის პოპეიტორ-სოვეტში ამ აპრილის 21-სა, საღამო-ზედ 8 საათზედ არის დანიშნულ-ბორბი (უპერეტორშკოთ) იჯარო-მასაცმათ თელეთის წმიდის გიორ-გის ეზოში ერთის დუქნისა თავის-ერთის ოთახითა.

მსურველს შეუძლიან წაკითხვა პ-რობისა ამავე სემინარიის კანცელო-ში ყოველ დღე, კვირისა და უქ-დღეების გარდა, დილის 10 საათ-ვიღრე 12 საათამდინ. (3-3)

ტაქსია

საკვებავ ხორაგეულებათ, რომე-იყიდებიან თფილისის ბაზრებში, ს-ნებში და დატარებათ 1 აზრად 1 მასამდის.

ბამოცხეარი პური: ნორბლის ფქვილ-პირველის ხარისხის—1 გირ. 5
მეორის ,, —1 გირ. 3
მესამის ,, —1 გირ. —

იმავე ფქვილ. თორნეში გამოცხე-პირველის ხარისხის—1 გირ. 6
მეორის ,, —1 გირ. 4

ჭვარის-მამის პური:
პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 7
მეორის ,, ,, —1 გირ. 5
მესამის ,, ,, —1 გირ. 4

ძროხის ხორცი:
პირველის ხარისხის —1 გირ. 11
მეორის ,, —1 გირ. 9
სუკი — — —1 გირ. 16
სხვრის ხორცი 1 გირ. 13

ლორის ხორცი:
პირველი ხარისხის —1 გირ. —
მეორის ,, —1 გირ. —

სურამის და ხაშურის სტანცი-ისყიდება დიდ-ძალი დამწვარი კო-შასის შეტყობა შეიძლება სურ-ალექსანდრე აბაზაძისგან. (15-11)